

ROK 1977

Z PRACHU VYDUPANÉ (8)

Rok sedmdesátý sedmý. Pokud byl v historii sekce otisků výplatních strojů nějaký rok náročný, tak to byl rok 1977. Vedení sekce se oficiálně sešlo devětkrát. Jednou jsme se sešli celostátně (II. setkání sběratelů). Nesčíslněkrát se konaly operativní schůzky. S Mirkem jsme se scházeli zejména v budově Přírodovědecké fakulty UK na Albertově, při těchto schůzkách jsme zahájili práce na prvních katalozích výplatních otisků Československa a intenzivně v nich pokračovali.

Čím jsme se zabývali a co jsme vytvořili? V tomto roce tíha práce spočinula na bedrech M. Boušky, P. Kukačky a I. Leiše. Od března nám začali pomáhat i další M. Kocíková, T. Šilhán. Vedení se rozšířilo. Adresář (druhá verze 1977), propagací existence sekce a získáváním nových členů (získali jsme několik mladých sběratelů, mezi nimi i Kuču, který byl později sekci i Stolní společnosti velmi prospěšným), kolováním (gesci nad ním si vzal Jaroslav Kyzlink z KF 06-1 Královo Pole – Brno, byl vytvořen kolovací řád), zpravodajem, oceňováním celistvostí, články pro katalogy výstav. Začali se hlásit i zájemci z ciziny. Mezi nimi figuroval zejména Stig Asklund ze Švédska, který sbíral hlavně ČSR I. Dodneška výsledky jeho práce a bádání můžeme vidět na Světových výstavách. Kontakt s námi navázali i pracovníci pošty. Mezi jinými to byla například Marie Kocíková, která byla sekci velmi prospěšná svými znalostmi a informacemi. Rozvinuli jsme osvětu do krajů. Rubrika Výplatní otisky ve zpravodaji KSO (později KPHC) se stala čtenou a příspěvky přibývaly. Důraz jsme kladli na badatelskou práci. Objevili jsme nové výplatní stroje a jejich otisky v provozu (rok 1977 přinesl objev SATAS). Používala jej pošta Praha 1 od roku 1968. V roce 1977 nebyl v používání, snad po opravě bude zase vyplácet, ale balíkovou poštou. Psali jsme náborové články do existujících zpravodajů a katalogů. ty měly velký rozsev a dosah na mnoho sběratelů. Hodně zájemců se do sekce přihláselo na základě jejich přečtení.

Byly zajištěny děrovací karty na katalogizaci. Díky Pavlovi Jechovi a mému následnému jednání s šéfredaktorem Filatelie ing. V. Houškou se nám otevřely dveře k tisku našich příspěvků a článků. Vítězslav Houška nám vyšel vstříc a podporoval nás. V knize Frankotypisté jsem mu věnoval kapitulu.

Do jeho posledních dní jsme zůstali přáteli. S úředními schůzemi vedení jsme spojovali vždy i odbornou část. Informovali jsme se o nových poznatcích, vyslechli jsme přednášky. Byrokracie nás nezničila. S Mirkem jsme napsali příspěvek do rubriky ve filatelii, která začala vycházet pod názvem POŠTOVNÍ HISTORIE – CELINY. K 20. 4. 1977 jsme v Adresáři registroval již 69 zájemců o členství a spolupráci.

Pražští sběratelé se začali scházet k výměně a k vyslechnutí přednášek. V přednáškách jsme se soustředili na typologii, to byl věc neznámá mezi sběrateli. V tom jsme viděli velkou nutnost. Pražští sběratelé byli zváni na schůze vedení, dveře měli vždy otevřeny. To byl velký přínos pro rozvoj sekce. Začali jsme pomáhat při zajišťování příležitostným a propagačním štočků různým subjektům. V roce 1977 to byl např. Městský výbor SČSF, který pořádal v tomto roce výstavu. Stalo se tradicí, že každá schůzka vedení byla spojena s přednáškou. V roce 1977 jsme si vyslechli řadu přednášek, v paměti mně utkvěla přednáška Slávka Kukačky na téma „Poznámky k formě sbírání výplatních otisků“. To byla další kapitola, která vyžadovala osvětu mezi sběrateli.

V roce 1977 jsme uspořádali Pracovní setkání spolupracovníků sekce otisků výplatních strojů v Praze.

Stěny Kalininky toho za ta léta slyšely! Věnovali jsme se typologii firemních otisků, poštovních otisků, pohledu do zahraničí (Bouška, Leiš) a československých otiskům (Kukačka). Datum setkání: 21. 5. 1977. Přišel mezi nás i

Vojta Maxa, náš velký podporovatel.

V tomto roce jsme zahájil práce na seznamu otisků čs. pošt. Otiskl jsem je ve zpravodaji KPHC a v pozdějším zpravodaji sekce.

Stanovili jsme si cíl začít vystavovat specializované exponáty, což se podařilo. V té době bylo vytvořeno několik exponátů, které se zařadili do stříbrné roviny ocenění.

V tomto roce zakoupil Datasystém pro Slovensko 50 strojů Postalia – Junior. Zjistili jsme činnost několika strojů Lindaco – Krag. Pro muzeum jsme zajistili několik vyřazených strojů Francotyp. Do dneška jsou chloubou depozitáře a výstavních prostor ve Vyšším Brodě. Zajistili jsme si protokolární předání výplatních proužků a záznamníků pro Poštovní muzeum. V této záležitosti nám byla nápomocna Marie Kocíková.

Účastníci schůze dne 20. 10. 1977 si vyslechli přednášku M. Boušky o výplatních páscích výplatních strojů v ČSSR a ve světě. Na poslední schůzi jsme si vyslechli přednášku Marie Kocíkové o výplatních proužcích.

Jednou z hlavních událostí bylo II. celostátní setkání sběratelů výplatních otisků. Konalo se dne 21. 5. 1977 v Praze za účasti 12 sběratelů, mezi nimiž jsme přivítali i Jiřího Nekvasila a Vojtěcha Maxu. Byl mezi nám i jeden z nejmladších členů sekce Karel Kuča, který s námi držel kontakt po mnoho let. Přijel i Stanislav Sláma, sběratel a neúnavná vystavovatel.

Na tomto setkání byla přednesena i oficiální typologie čs. výplatního otisku (M. Bouška). Přednesl jsem i přehled soustav a zaměřil jsem se na soustavy poštovního výplatního otisku. Oba příspěvky byly doplněny bohatým materiálem.

Účastníci doplnili oba referáty svými poznatky se sbíráním otisků (J. Ševela), vystavováním (s. Sláma) a problémy s tím spojenými, zajímavostmi (J. Weinzettl), způsoby sběratelství (P. Kukačka), oceňováním exponátů (J. Justýn), zajímavostmi z poštovního provozu (M. Kocíková).

Každé setkání proslulo i rozdělením celistvostí zdarma mezi účastníky, celistvosti přinesli účastníci k rozdělení mezi přítomné.

Tento rok zdůraznil po různých diskuzích i formu sběratelství – celistvost, nikoliv ústřížek.

